

3. møde

Onsdag den 7. oktober 1998 kl. 14.00

Dagsorden

Eventuelt: Første behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om et dansk militært bidrag til en NATO-indsats på det vestlige Balkan.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 7/10 98).

Samtykke til behandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Den eneste sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik derefter til:

Første behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om et dansk militært bidrag til en NATO-indsats på det vestlige Balkan.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 7/10 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

Vinteren nærmer sig, og på Balkan er det ofte en hård tid med streng frost og kulde.

For de ca. 300.000 flygtninge og internt fordrevne i Kosovaprovinserne kan det blive til en reel katastrofe. Måneders trusler om overgreb

og gennemførte massakrer på civilbefolkningen ser ud til at fortsætte.

Serbiens leder, præsident Milosevic, har ansvaret for at opfylde kravene fra FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1160 fra foråret og 1199 her fra september, der krævede omgående våbenhvile og forhandlinger samt adgang for nødhjælpsorganisationer til Kosova.

Gennem et halvt år har det været forsøgt ved intensive forhandlinger at få Milosevic til at stoppe sin aggressive adfærd, men indtil nu uden resultat. Milosevic er tilsyneladende upåvirket af verdenssamfundets stærke fordømmelser, og Beograds få og sporadiske tilbagevindinger, senest i går, af ca. 1.000 politisoldater fra Kosovaprovinserne er en hån.

Efterhånden må alle muligheder for gennem diplomatiske bestræbelser at nå til en fredelig forhandling anses for at være udtømt. Der må lægges et vedvarende og kraftigt pres på Beograd, for det må efter vores opfattelse ikke lykkes for Milosevic at smadre Kosovos civilbefolkning. Derfor støtter Socialdemokratiet regeringens beslutningsforslag om at medvirke til at stoppe aggressionen ved at bidrage med fire F 16-fly, et eller to reservefly og en styrke på ca. 120 personer, for desværre ser det ud til, at trusler om – om fornødent – at gøre brug af magt er det eneste sprog, Milosevic forstår.

Vi kan forudse, at der kan blive brug for støtte til fri og uhindret adgang for humanitær hjælp til kosovaalbanerne nu, og at der kan blive brug for støtte til, at de snarest muligt kan vende tilbage til deres boliger. Fredsprocessen må i gang nu.

Det ville selvfølgelig være ønskeligt med et klart mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Det synes vi alle, og det er det sædvanlige danske synspunkt. Men vi skal ikke acceptere den handlingslammelse, vi har været vidner til gennem måneder, hvor Milosevic udnytter situationen på det groveste. Milosevic må tvinges til permanent tilbagevinding af de ca. 12.000 tropper, og han må efterleve kravene om den nødvendige sikring af borgerne i Kosova. Milosevic ved, at flyangreb er uundgåelige, hvis han ikke omgående går med til en række aftaler om Kosova, så Milosevic har ansvaret.

Der bliver i dagspressen rejst spørgsmål om »rules of engagement« og om, hvordan en militær aktion skal gennemføres. Det er relevante spørgsmål, som må søges afklaret under udvalgsarbejdet her efter førstebehandlingen. Ligeledes skal vi selvfølgelig have belyst proble-